

DİRİLİŞ BİLDİRİSİ

Milletim!

Sana seslenme imkânını lütfettiği için Allah'a hamdler olsun. Anlayanlar bilir; sana seslenmek bir mutluluktur. Tarihi yapan milletlerin başında gelen sana seslenme, ömrümüzün en değerli anı, adeta kaderimizin elmastan yüzük taşıdır.

Farklı bir gündür bugün. İki yüz yıldır beklediğimiz ışık görüldü. Bütün umutların tükendiği, karanlıkların ortalığı kapladığı bir günde, bize göre, ışık görüldü, talih güneşi parlama işaretini verdi. Bu hissimizin hakiki bir his olduğuna inanarak, biz yola çıktık. Duy ve işit, biz yola çıktık, Milletim! Sen, layık olduğun yere gelinceye kadar yürüyeceğiz. Karşımıza ölüm çıksa bile.

Bugünkü şartlarda, Tanzimat, Meşrutiyet, Cumhuriyet denemeleri ve hayal kırıklıklarından sonra yönetim kadrosu olarak önünde duran tablo, siyasi partiler demeti, artık apaçık görüldüğü gibi, miladi 21. Yüzyılda varlığımızı devam ettirecek bilgi, feraset, sağlıklı görüş ve yüksek ahlak niteliklerinden mahrumluğunu gizlemeyecek kadar iflas bayrağını çekmiş perişan bir kadrodur. İçten çürüdüklerini görüyorsun. Bu, karayazımızın enkazıdır. Bu yıkıntıları, bu kalıntıları ortadan kaldırma zamanı geldi.

Gücün, oy'undur. Ve alternatifsiz değılsin.

Milletim!

Tarihi bir dönüm noktasında bulunuyoruz. Batı, bizi tarihe gömüp kutlu ölkemizi kendi din, medeniyet ve kültürünün bir parçası yapmaya kararlıdır. Oysa biz, bugün hala soluk alıp yaşıyorsak bunu, yine, kendi din, medeniyet ve kültürümüze borçluyuz. Ama bize hayat veren medeniyetimiz, şimdi ancak %10

kapasiteyle bu işlevini yapıyor. İşte bütün mesele, onu %80, %90 kapasiteye çıkartmak.

Ayağa kalkmanın ve dirilmenin tam zamanı. Yeniden, Ortadoğu'da, geçmişte olduğu gibi eşsiz, büyük, (günün değişimiyle) süper devletini kurmanın tam zamanı. Bizi tarihe gömmeye kimsenin gücünün yetmeyeceğini ispat etmenin vakti. Büyük dirilişin eşref saati.

Milletim! Ayağa kalk ve diril! Ya diriliş ya ölüm! de. Ortadoğu dedikleri kutlu İslam ülkesi, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra sun'i devletçikler ve sınırlarla paramparça oldu. Ayağa kalk ve bölünmüş parçalanmış BÜYÜK ÜLKE'nin tüm parçalarını bir araya getir. Yeniden bağımsızlıklarına kavuşma çırpınışı içinde olanları da buna kat. Son kalan vatan parçasını da paramparça etmek isteyenlerin suratına bir tokat gibi vur bu derlenip toparlanışı.

Bütün çektiğimiz sıkıntılar, bizi mahkûm ettikleri devletçik olmaktan doğuyor. Büyük atılımı gerçekleştirelim. Devletçik olmaktan çıkıp DEVLET olalım.

Bugünün teknolojisi önünde, bizim için, tüm Ortadoğu'yu kapsamayan bir devlete, devlet demek güçtür. Önümüzdeki yüz yılda ancak, büyük nüfus, büyük toprak, büyük ekonomik güç ve ileri teknoloji sahibi devletler, gerçek devlet sayılacaklar ve bağımsızlıklarını koruyabileceklerdir. Öbürleri silinip gidecekler ya da iyice bağımlı, köle ülkeler haline geleceklerdir.

Kurtarıcı ilke, geçmişte olduğu gibi, BÜYÜK DEVLET olma ilkesidir. Devlet olmaktan çıkan küçük devletlere artık hayat hakkı yoktur.

Büyük devlet, daha doğrusu devlet, gerçek devlet olmak için, hayalet devlet olmamak için, ırk vb. bölücü, ayırıcı esaslara dayanmayan, derleyici toparlayıcı bir prensip olan MİLLET anlayışına, geçmişteki millet anlayışımız gibi bir anlayışa dönmemiz gerekir. Bizim, anlayışımızda, bir ırk

topluluğuna değil, bir medeniyet toplumuna millet denir. Bir medeniyet ÷lküsünün etrafında toplanan her ırktan, dilden, farklı mezheplerden kişilerin meydana getirdikleri toplumun adı, Millettir. Ortadoğu'da da bir medeniyet ve bir millet vardır. Bölünmek, parçalanmak ve hatta yok edilmek istenen bu millet, sen Milletim, yeniden en yoğun ve yüksek dozda kendi varlığının ve varoluşunun bilincine ermelisin. İşte biz bu bilinçlenmeye DİRİLİŞ diyoruz.

Ve bu yüzdendir ki, biz, önce İNSAN diyoruz. Birinci derecede özenimiz, insan içindir, insanımız içindir. Allah'tan başka kimsenin önünde eğilmeyen, kimseyi putlaştırmayan, adeta kendini, milletine ve devletine adanmış, fedakâr, feragatkâr, idealist, özgür, iç disiplinli, inançlı kişi, sen büyük milletimin pırıl pırıl insan örneği olarak geçmişte olduğu gibi, bugün de dünyanın önünde bir anıt gibi yükselmelidir.

Yepyeni bir TOPLUM, Toplumun Diriliş i gündeme gelmelidir. Toplumu çürütüş sona ermeli, yepyeni bir ruh ve maneviyat aydınlanması meydanları ve şehirleri tutmalıdır. Nereden gelip de kene gibi sırtımıza yapış tığı bilinmeyen ilkeliklerden kurtulmalıyız. Yozlaşmadan kurtulmalıyız. Yeniden gerçek medeni toplum, köy ve kentimizi kurmalıyız. Mahvolmaya terkedilen ebedi Başkent İstanbul'umuzu, paha biçilmez tarihi şehirlerimizi, kasabalarımızı, köylerimizi kurtarmalıyız. İçine düş ülen felaketten onları kurtaracak, koruyacak önlemleri hızla almalıyız. Umutsuzluđa yer yok. Bu milletin düş manı umutsuzluğa kapılsın asıl.

Milletim! Duy ve iş it. Bil ve inan! Seni unutmamış evlatların vardır. Ve onlar devreye girdiği zaman, yepyeni bir ç ığ ır, DİRİLİŞ Ç IĞ IRI aç ılacaktır. İki yüz yıldır beklenen, kırk yıldır için için oluş an ve artık gülün aç ılışı gibi gün ve saat sayan ç ığ ır aç ılacaktır. Bu çağ ırının, bu ç ığ ırın kadrosu, diriliş kadrosu, bu genç kadro, iş aretini bekliyor. İş aretin oy'undur.

Suyumuzu kurutan, ağ acığımızı kesip ormanlarımızı yok eden,

toprağımızı çölleştiren, tabiatımızı tabiat olmaktan, hatta sebze ve meyvemizi sebze ve meyve olmaktan çıkaran dağdaki yabani keçimizi bile zevk için elin yabancısına vurdurtan ihanet zihniyetini, felah bulmaz bir aşığılık duygusunun mahkûmu ruh sefaletini bütün sistem ve kadrosuyla etkisiz ve devre dışı kılmak için, henüz filizlenmeye yüz tutmuş bu genç nesle, DİRİLİŞ NESLİ'ne bir şans, bir fırsat tanı. Onunla birlikte ol. Bizimle birlikte ol ki, bozulan tabiat, insan, tarih ilişkisini beraberce yeniden sağlıklı bir temele oturtalım.

Bunun için, öncelikle, biz sana YEPYENİ BİR ANAYASA vadediyoruz. Yemininden başlayarak kökten değışmiş yepyeni bir anayasa. Yamalı bohça bir anayasa değıl, tepki anayasası değıl. Dışardan alınmamış, kendi medeniyetimizden, senin ruhundan fışkırılmış, kendi kimliğimizin berrak aynası, kendi maneviyatımızın, mukaddesatımızın billur prizması ve pınarı, hem evrensel, hem yerli yepyeni anayasa. Biçimden daha çok öze değer veren, insan-toplum-devlet hak ve görevlerinin altın oranını tayin etmesini bilmiş, bir sanat şaheseri kadar güzel bir anayasa, kalıcı bir anayasa.

Ve kökünü tarihimizin derinliklerinde bulan, kişilikli, yetkin, güçlü, sorumlu, ama zorbalığa, diktatörlüğe, totalitarizme kapalı, hakikat, adalet, fazilet esasına dayanan, doğruya, iyiye, güzele yönelik SİSTEM'i; kaba kuvvete, para ve hile gücüne değıl, hakka dayanan sistemi, BAŞKANLIK SİSTEMİ'ni getirmeğı vadediyoruz ÷lkemize. Gece gündüz bunun için çalışmayı vadediyoruz. Zaten ÷lkemizde bu sistemi ilk ke 1989 da Diriliş Dergisinde biz ileri sürdük ÷lke yönetimi için. Sistem, 1990 da kurulan partimizin programında da ana şemasıyla birlikte yer aldı. Bizden sonra birçokları da bundan söz ettiyse de hakikatinden mahrum, bölük pörçük ve kulaktan dolma sözlerle. Ve çelişkilere düşerek. Çünkü: başkanlık sistemi, Büyük Medeniyet Sistemimiz içinde yer alırsa diktaya dönüşmez; aksi halde, kupkuru ve ruhsuz, özsüz, dıştan ithal malı olarak alınırsa, kaskatı bir zulüm

sistemine dönüşür. Yenisiyle, eskisiyle mevcut siyasi partilerimiz ise işin bu yönünden ve sisteme ruh verecek olan, bize geçmişte hayat bahşetmiş bulunan kendi öz sistemimizden bihaberdirler.

Ve rejim... ' Rejim mi, devlet mi?' denildiğinde biz 'devlet' diyoruz. Devleti harekete geçiren yakıt, rejim, kirlenmişse onun arınmışını, pak olanını, GERÇEK REJİM' i getirmek elimizdedir ve bu, devlet için hayat memmat meselesidir.

Toplum ruhunu tazelemek için, öncelikle, MANEVİYAT VE AHLAK ATILIMI şarttır. Toplumun yeniden oluşum ve yapılanmasının temel taşları, maneviyat ve ahlak ve bunların metafizik iklimidir. Diriliş Neslinin heyecan kaynağı metafizik gerilim duyarlığıdır.

AİLE, toplumun iç kalesi olmalıdır yeniden. Devletin ve toplumun saadeti, öncelikle aile ocağına mayalanmalı ve evlerin bacasından kutlu bir buhurdan gibi tütmelidir.

Toplum müesseseleri bir bir yeniden yapılanacaktır.

ADALET SİSTEMİ, eşitlik, hızlılık, kolaylık ve asgari maliyet ilkeleriyle yeniden düzenlenecektir. İnsanları hapisanelerde çürüten değil, toplumu tazeleyen, canlı tutan bir adalet sistemi, yurttaşların devlete olan güvenini sağlar.

Hergün nice ocağı söndüren, yuvaları yıkan içki, kumar, uyuşturucu, fuhuş ve israf bataklığı, hiçbir özgürlük ve modernlik safsatasına yer bırakmaksızın ve kanmaksızın kurutulmalıdır. Yoksa, bu gidişle, Allah korusun, bir gün toplum birdenbire çökecektir. Önlenebilirse, böyle korkunç bir çöküşün arifesindeyiz. Hergün biraz daha hız kazanan bir çöküşün. Giderek artan bu felakete, bu uçuruma yuvarlanmış felaketine iktidarlar ve muhalefetler hep seyirci kalmışlardır ve seyirci kalmaya devam etmektedirler. Oysa, alarm zilleri çoktan çalmıştır. Medya da bugünkü haliyle bu ortamı hazırlayan başlıca odak merkezidir. Buna sen de göz göre göre razı mı olacaksın? Bize arka ol, bizim yanımızda ol, bizimle

beraber ol ki, tek tek sinekleri yok etme yerine bataklığı kurutma işine girişelim.

EĞİTİM VE ÖĞRETİM'i baştan aşağı yenilemek ve bu hususta mutlaka tarihimizden geçmiş kurumlarımızdan ruh ve ışık almak zorundayız. Ortaöğretimde gençliğe İslam Klasiklerini okutmalıyız. Bir AYDIN, gerçek aydın tipi böyle doğacaktır. Yeni Yunus Emreler, Mevlanalar, Muhiddin Arabiler, İmam Gazaliler, Hafızlar, Sadiler, Fuzuliler, Bakiler, Şeyh Galipler, böylece, yeniden bu bereketli topraklardan fıskıracıklardır. İlköğretim, dünyanın her tarafında olduğu gibi, dini ağırlıkta, üniversite ise bilim ve ihtisas yoğunluklu olmalıdır.

Yepyeni bir medya (televizyon), basın, yerli düşünce ve özgün medeniyetimizden neşvünema bulmuş yeni bir MEDYA, BASIN VE YAYIN dünyasına ülkemizin sahip olması için elimizden geleni yapacağımıza hiç kimsenin kuşkusu olmasın. Hayatımızı buna verdik. Adeta hikmet-i vücudumuz budur. Bu amaca mutlaka ulaşacağız. Tüm klasiklerimizin en sıhhatli şekilde yeniden basılması ve gençliğe ulaşması, kültür savaşımızın en temel dayanağı ve aracı olacaktır.

Ölmeğe yüz tutmuş EDEBİYAT'ımız, doğmadan öldürülmüş SİNEMA'mız için bir Rönesans (yeniden doğuş-diriliş) ihtiyacı ekmek ve su ihtiyacı kadar zaruret haline gelmiştir. Yazıklar olsun bunu duymayana. Uyanalım ve hemen harekete geçelim.

İnançta, ahlakta, düşüncede, sanatta ve edebiyatta diriliş için vakit çok az kaldı. Atı alan Üsküdar'ı geçmeden, Batı ile gelip zaten bağlı olan el ve ayağımızı bir daha kurtarmamacasına zincirlere, prangalara vurmadan Dirilişimizi gerçekleştirirelim.

EKONOMİ'de, görünen odur ki, bir yandan bir yağma, talan, öte yandan bir panik havası vardır. Bu kısır döngü kırılmalıdır. Hayal ve temennilerle bir ekonomi düzelmez. Bilgi, kendine güven, alın teri helal-haram fikrine dayalı

namusluca davranış ve menfaatten çok hizmet inancı, iyi bir ekonominin temelleri olduğu zihinlere yeniden nakşedilmelidir. Dışa el açmaktan artık utanmalıyız. Eroin bağımlılığından farksız olan dış borç bağımlılığından kurtulmalıyız. Batıya kaptırdığımız kol ve beyin gücünü Anadolu'nun yeniden imarı için geri getirmenin yollarını arayıp bulmalıyız. Girişim, sermaye, emek arasındaki uyum ve denge, tüm ekonomik, sosyal ve ahlaki boyutlarıyla sağlanmalıdır. Sağlıklı bir ekonominin garantisi budur. Bütün bunları yapamazsak, ekonomide dışa bağımlılığımız devam ederse, dış borçlarımız giderek devleşirse, bir gün bağımsızlığımız elden gider.

Gelirle bağlantılı serveti vergilendiren yepyeni bir MALİYE SİYASETİ'miz, aynı vergi ve ödeme kolaylığını getiren bir VERGİ POLİTİKAMIZ olacaktır.

Yepyeni bir dış politika izlenecektir. Saldırgan değil, fakat kararlı bir dış politika. Dış politikada bugüne kadar izlenen mahkûmluk politikasına paydos diyeceğiz. Kıbrıs sorununu, Doğu Akdeniz İslam Ülkelerini konuyla ilgilendirerek çözümlenmeğe çalışacağız. Ayrıca Batı Trakya 'nın ve 12 adanın bağımsızlığını isteyeceğiz. Dış siyaset, çok kıvrımlı da olsa denize varan bir nehir gibi, yüzyıllık amacımıza, büyük devlet olma idealimize yararlı olacak biçimde muhtevalanacaktır.

Güneydoğu yangınını, içte, gevşemiş kardeşliğin yeniden sıkılaştırılması, gerçek kardeşliğin yeniden kurulması, dışta da YENİ ORTADOĞU SİYASETİ ile tüm Ortadoğu Müslüman aydınlarının üstlerine düşen görev duyarlılıklarını alevlendirmek, uyandırmak suretiyle söndürmek umudundayız. Çözüm için söyleyeceğimiz üç kelime vardır: aydın, aydın, aydın...

Konunun bir iç boyutu, bir dış boyutu, Ortadoğu boyutu bulunmaktadır. Bu göz önünde tutulmadan, Batının ortalığı karıştırıcı sinsi politikası yeterince bilinmeden iç barış formülüne eremeyeceğiz. Batı, toplumumuzu lif lif dokularına kadar ayrıştırmak istiyor. Etnik farklılıkları, mezhep

farklılıklarını körüklüyor. Buna karşılık biz, sinerek değil, adeta aslan kesilerek birlik ve bütünlüğümüzü korumak zorundayız. Korkunun ecele faydası yoktur bilgeliği, yolumuzu aydınlatan lambadır. Yeni Ortadoğu Siyaseti ile, ürkmeden yolumuzda yürüyeceğimizi ispat edeceğiz. İslam ülkelerinin bazı kişi ve grupların insafına, inisiyatifine bırakılamayacağını göstereceğiz. İnisiyatif aydınındır, öğreteceğiz. Suriye'de, Irak'ta, vb. olup bitenlere bigâne kalamayız. Oralarda olup bitenler bizi de ilgilendirir. Buralarda olup bitenler de onları. Ortadoğu denilen BÜYÜK İSLAM ÜLKESİ'nde yeni bir güç, gerçek aydınlar gücü sahneye çıkmalı, kişi veya grup dikta ve saltanatları sona ermelidir. Uzun vadeli politikada da Asya ve Afrika'nın uyanışını, dirilişini, kendi medeniyet ideolojimiz doğrultusunda yönlendirmemiz, var olup olmama meselemizdir.

Ülkemizin, iki yüz yıldır, haritadan silinme planı, 1968'den bu yana tabiidir ki dış kaynaklı anarşi ve terörle, içten çökertilmek şeklinde uygulandı. Bunun için her şey yapıldı. Gençlik, geçmişimizden ve maneviyat dünyamızdan koparılarak terörün aleti yapılmak istendi. Büyük tahribata uğradı ülkemiz ve hala uğruyor. Gelecek için yeni, ama doğal bir umut ve ideal ışığını, ufkunu göstererek, gençliğin dikkatini milletimiz ve ülkemizin ilerleme ve yükselmesi yönünde çevirerek, yıkılış ve çöküşün önünü kesebiliriz. Ve tek çare de budur zaten. Gençler, en yılmaz diriliş erleri olacaklardır Allah'ın izniyle. 1960lı yıllardan beri oluşturduğumuz DIRİLİŞ AKIMI VE TEZİ, işte bu fikirlerin, moralin ve önerilerin ana kaynağıdır. Siyasileşmeye kadar giden hareket, kökünü bu akım ve tezden almaktadır.

Fikirlerimizi, programımızda daha ayrıntılı ve geniş olarak, (örneğin sağlık, yerel yönetimler, enerji, ulaşım, turizm vb. konularındaki önerilerimizi) görebilirsiniz.

Özet olarak diyelim: haydin sahte hayattan gerçek hayata! Program, Diriliş; kadro: Diriliş Nesli. Geleceğe anılabilir bir geçmiş bırakmak için kolları sıva, Allah yardımcın olsun

Büyük Milletim!

Köprü Yıkılmışsa

Bir toplumun hayatında felâket kaynaklarından biri de, nesiller arasındaki bağların kopmuş olmasıdır. Toplum ve millet hayatı, sürekli ve kesiksiz bir akıştır. Bu akışta bir kırılma, kopma, kesilme olduğu takdirde, o toplum ya da millet, kendini boşlukta hisseder, hafızasını yer yer yitirmiş bir insan gibi kıvrır durur.

Millet veya toplum hayatında kesik kesik yaşama yoktur. Toplumun ya da milletin soluğu, kesik kesik değil, derin ve uzun bir soluktur.

Millet ya da toplum, medeniyeti solur. Ağır yaşantının damarlarında biriktirdiği kireç ve kiri, ancak, medeniyet oksijeni temizler. Nasıl, her damla suyun taşıdığı ile, ağır ağır akan bütün bir nehrin özelliği ortaya çıkıyorsa, kişilerin ruh ve zihin yükleri, medeniyet ve kültür mirasından paylarına düşen ile de, bir toplumun ya da milletin toplam mânevî varlığı oluşuyor. Millet demek, tarihin yaşaması demektir, tarihi yaşatması ve yaşattığı tarih demektir.

Ölü tarihi, hiç bir millet, uzun süre sırtında taşıyamaz. Tarih, millet hayatıyla özdeşleşerek yaşar: tarih, kalıcılaştırmış millet, millet de yaşayan tarih, canlı tarih olur.

İçinde ölü bulunan bir tabut, boş bir tabuttan daha hafiftir. Çünkü: onun anlamı vardır. Onu, insan uzun süre taşıyabilir. Ama boş bir tabutu, uzun süre taşımak mümkün değildir.

Kendilerine, tarihleri, boş bir çerçeve, anlamsız bir yığın olay gibi gelen ya da böyle öğretilen kişilerin meydana getirdiği toplumlar, uzun süre varlıklarını koruyamazlar. Kişileri birbirine bağlayan umutlar, sevinçler, yaslar, anlamını koruyan tarihî mirasla diri ve canlı kalabilir ancak.

Yaşanan an, toplum hayatında tarih açısından yorumlandıkça, yorumlanabildikçe, kültür ve medeniyetin sürekliliğine bir katkıda bulunabilir.

Yaşadığımız zamanı, geçmişten aldığı ve geleceğe vereceğiyle birlikte düşünemiyorsak, o "zaman" yitmiş, kaybolmuş, hatta hiç olmamış, doğmamış ve yaşanmamış ve yaşanmayacak olan zaman olur.

Eğer, Birinci Cihan Savaşı'nda Çanakkale'de, Kafkaslar'da, Sarıkamış'ta, Kanal'da, Gazze'de, Kudüs'te, Selman-ı Pâk muharebelerinde ölenleri, yeni nesillerimiz bilmiyorlar, unutmuşlar ya da hatırlamıyorlarsa, daha kötüsü, bilseler, unutmasalar, hatırlasalar da, neden öldüklerini, hangi amaçla can verdiklerini bilmiyor ve anlamıyorlarsa, hangi medeniyet ve idealin, hangi yüce manevî değerlerin aşk ve heyecanı, fedakârlılığıyla göz kırpmadan şehit olduklarını düşünemiyorlarsa, hangi korkunç tarihî ve cehennemî tehlikeye karşı, daha yakın geçmişimizde, babalarımızın ve dedelerimizin göğüslerini ölüme siper ettiklerini idrâk edemiyorlarsa, bugünü de anlamıyorlar, bilmiyorlar demektir. Geleceği de bilmeyecekler ve anlayamayacaklar demek.

Bir ülkeyi yıkmak isteyenler, önce onun mensup olduğu medeniyetin köklerini kemirip kuruturlar. Yeni nesillere onları boş bir bağlantılar ağı olarak tanıtmak isterler. Yeni nesillere tarihini unutturmak, kültürünü kötü, yanlış ve çirkin gibi göstermek isterler.

Kültürüyle, kendi öz medeniyetiyle ilgisini kesmiş nesiller, ne kadar iyi niyetli olursa olsunlar, karanlıkta, ışıksız ve gözsüz yürüyen yaratıklar gibi, yabancıların avı

olmaya mahkûmdurlar.

Köprü yıkılmışsa, önce onu onarıp sonra üzerinden geçmeyi düşünmek gerekir.

(Diriliş Gazetesi 1983)